

# Međunarodno Glasilo

## Klanjateljice Krvi Kristove

Klanjateljice Krvi Kristove – Vrhovna uprava - Via Maria De Mattias 10, I - 00183 Roma

[www.adoratrici-asc.org](http://www.adoratrici-asc.org)

[redazioneasc@adoratrici-asc.org](mailto:redazioneasc@adoratrici-asc.org)



Lima, Peru  
3-28 Luglio 2017

Godina XII. - br. 4, travanj 2020.

## Znakovi nade

Kada govorimo o nadi, često mislimo na snagu koja dolazi iznutra i tjera nas izvan onoga što je moguće zamisliti. Nada je put kojim hodimo da bismo dobili odgovore. Taj put je Bog. On je odgovor.

Danas se, više nego ikad prije, suočavamo s onim što je papa Franjo nazvao „velikom kušnjom“: korona virus (COVID 19).

Od 21. veljače, dana dijagnoze prvog slučaja u Italiji, naš život i život u svijetu radikalno se promijenio.

Ovaj virus nas je zaustavio, zaustavio je ritam ubrzanog života koji je stvorio svojevrsnu ovisnost našeg svakodnevnog života, udaljavajući nas od bitnoga i dovodeći nas do toga da dajemo značaj onome što je suvišno, onome što razara naše biće.

Iskustvo koje imamo svjedoči o Božjoj prisutnosti među nama. To je odgovor Božanske Providnosti na osiromašenje značenja ljudskosti. On je svjetlo koje moramo dosegnuti da bismo shvatili koliko su naša srca postala suha i tužna. Gospodin nas poziva da uspostavimo novi poredak ljudskog življenja, drugačiji smisao suočavanja sa stvarnošću. Poziva nas kao vodu u pustinji, da prihvatimo Njegovu riječ svjetla i obnovljene nade.

Fizičko distanciranje, koje smo prisiljene primjenjivati, najočitiji je znak koliko nas Bog poziva da ga tražimo i ponovno nađemo u sebi, kroz vježbe strpljivosti, slušanje i molitvu. Sve poprima novo značenje, svoje izvorno značenje. To je povratak obitelji, unutarnjem dijalogu, šutnji koju shvaćamo kao inženjera ogromnog gradilišta, našem hramu u kojemu možemo biti osjetljive za Isusovu riječ.

I upravo je Evanđelje pravi glas našeg razmišljanja, naše snage, oka Duha Svetoga koji nas poučava da se ne bojimo, već da vjerujemo Onome koji sve može učiniti i koji je svjetlo u dubini naših srdaca. Zato otvorimo oči kako bismo vidjele to svjetlo. Vratimo se uvažavanju onoga što smo do jučer prezirale. Nemojmo više biti muškarci i žene, nego djeca Božja. Vratimo se vjeri koja je dar svima, vratimo se povjerenju u bližnjega.

Ograničenja na koja smo primorane, dah su za našu unutarnju slobodu, slobodu potrebnu za traženje Istinskog Dobra, za preobrazbu u sliku i priliku Božju.

Prema tome, pozvane smo ponovno otkriti žar koji može dovesti do toga da se naša srca ponovno rasplamsaju u tami koju proživljavamo. Pozvane smo prihvatiti znakove našega Gospodina, predati ih čovječanstvu kao znakove nade, svjetlo na kraju tunela, povratka u Njegove milosrdne ruke.

Stoga, zabrana slavljenja dnevne Euharistije, nas redovnice koje smo bile privilegirane slaviti Euharistiju svaki dan, izvlači iz naših elitističkih ideja i stavlja u duboko zajedništvo s ostalim vjernicima. Propuštanje misnog slavlja nas tjera da ponovno otkrijemo vrijednost žrtve, koju smo nesvjesno slavile kao neku vrstu navike, gubeći njenu duboku vrijednost. Pridržavati se pravila ne znači osjećati se zatočeno ili ograničeno; to znači ponovno otkrivanje nutrine koja je sposobna dati kvalitetu našem unutarnjem životu i odnosima.

**s. Maria Grazia Boccamazzo, ASC**

**Uvodnik**

### Uvodnik

◆ Znakovi nade

### Prostor Vrhovne uprave

*Poseban prilog o Selu Nade*

◆ Malo povijesti...

◆ San koji sanjamo zajedno je realnost

◆ Mnogo ruku ... Jedno, veliko srce!

◆ Misija u procesu

### Iz Svijeta ASC

◆ Nova iskustva Franje i njegova oca

## Kazalo

◆ Preseljenje pet pripravnica Tanzaniji	7
1 ◆ Seminar o dokumentu za Amazoniju	8
◆ Dan molitve za ASC pridružene u Wrocławu	9
<b>Prostor za JPIC/VIVAT</b>	
2 ◆ Nitko nije ilegalan	10
<b>U Družbi</b>	
3 ◆ Statistika	11
4 ◆ Kalendar Vrhovne uprave	14
5 ◆ Regionalni sabori	14
6 ◆ Rođendani: proslavimo život	14
◆ Preselile su u kuću Očevu	14

## Malo povijesti...



Selo Nade započelo je 2000. godine inicijativom, željom i odlučnošću dvoje talijanskih misionara koji su djelovali u Tanzaniji dugi niz godina: s. Rosaria Gargiulo, ASC, i p. Vincenzo Boselli, CPPS. Selo Nade nastalo je kao odgovor na suočavanje s AIDS-om, jednim od najvećih hitnih slučajeva u afričkim zemljama, a posebno u Tanzaniji.

Bilo je uobičajeno da su siročad djeca zaražena HIV-om često napuštena, pa im je suđeno da umru ili se nađu u situacijama samoće i bolesti. Prvobitna ideja sestre Rosarije i patra Vincenza bila je stvoriti mjesto na kojem bi ta djeca, koju je društvo odbacilo, mogla biti prihvaćena i okružena ljubavlju i pažnjom, premještajući ih iz svijeta diskriminacije i darujući im ruke ljubavi koje će ih zagrliti kad ostavljaju ovaj svijet.

Razvoj medicinskih istraživanja na području HIV-a, mogućnost adekvatne prehrane i sjajni higijenski uvjeti radikalno su preobrazili početni projekt. Program je iz dragocjenog pothvata s malo nade pretvoren u realan projekt i u opipljivu budućnost.

Od izgradnje prvog prihvatnog doma u kojem bi proveli svoje posljednje tjedne života, prešlo se u realizaciju velikog Sela koje danas ugošćuje oko 160 djece od novorođenčadi do 18 godina i šesnaest obiteljskih domova. Desetak mladih djevojaka pohađa stručne škole i izvan ustanove.

Osim toga, zdravstvena ustanova u selu pomaže sve većem broju HIV-pozitivnih majki koje se odluče na korištenje zdravstvenih usluga i odraslih osoba koje stalno prate svoje liječenje HIV-a, koristeći ambulantu i laboratorij.

Gotovo sve usluge su centralizirane kako bi raspoloživi resursi bili što učinkovitiji. Osim toga, štale, vrtovi, voćnjaci, ribnjaci, pekara i tvornica

sira čine pogon djelomično samoodrživim.

Danas, dvadeset godina od svog početka, Selo i dalje predstavlja referentnu točku za bolesne i svjetlo nade za slabe.

### Prijatelji Sela Nade



## **San koji sanjamo zajedno je realnost**

“San koji sanjamo sami je samo jedan san.

San koji sanjamo zajedno je realnost”

John Lennon



Selo nade (VOH) oduvijek je privlačilo pažnju Vrhovne uprave zbog složenosti i velikog polja misionarskog rada.

Članice sadašnje Uprave, nastavljajući razmišljati o tome kako zajamčiti održivost rada, identificirale su participativnu i sinodalnu strukturu koja može jamčiti njenu budućnost i mogućnost da mnoga djeca nastave koristiti dobrobiti koje im se nude.

Od 2017. godine, Vrhovna uprava otvorila je bliski dijalog sa sestrom Marijom Rosarijom Gargiulo, osnivateljicom ovog djela, patrom Vincenzom Bosellijem, bliskim suradnikom, sestrama Regije Tanzanija i nekim volonterskim organizacijama koje su podržale i nastavljaju podržavati projekt na mnogo snažnih načina. Svrha je identificirati administrativno-upravljačku strukturu koja omogućava i održava viziju i misiju zbog koje je Selo nastalo.

Započeli su održavati radionice kako bi se razmotrila mogućnost reorganizacije upravljanja koje, promičući sinodalnost i suodgovornost, može promovirati rast i održivost Sela, koje raste po uslugama koje nudi i svom utjecaju na širenje teritorija.

Već godinu dana Upravni odbor kroz mjesečne

sastanke planira zahvate i nadgleda aktivnosti sektora, nastojeći pravedno rasporediti ljudske i ekonomske resurse unutar različitih područja Sela i upravljati resursima na najbolji mogući način. Uspostavljanje Upravnog odbora jamči stabilnost u redovnom i izvanrednom upravljanju poslom, koji je sada značajno porastao u uslugama i u složenosti postupaka.

25. siječnja imale smo priliku okupiti umove i ruke svih onih koji podržavaju Selo Nade: volontere i razne udruge, na susretu u Rimu, u Vili Pamphili, gdje je održan dan promišljanja o projektu koji Družba razvija slušajući sve one koji su omogućili provedbu djela.

S. Nadia Coppa, Vrhovna poglavarica, izrazila je priznanje i zahvalnost sestri Mariji Rosariji i patru Vincenzu za intuiciju i hrabrost kojom su izveli ovaj misionarski projekt značajnih duhovnih i karizmatičnih vrijednosti te brojnim volonterima koji su neumorno na različite načine provodili ono što je Selo danas: inovativni rad od velikog društvenog utjecaja.

Na ovaj način želimo proširiti krugove suradnje i prijateljstva tražeći sve efikasnije načine kolektivne i organizirane suradnje.

**s. Bridget Pulickakunnel, ASC**

## Mnogo ruku ... Jedno, veliko srce!



Subota, 25. siječnja, bio je povijesni dan za Vrhovnu upravu. Proces praćenja Sela Nade, koje već nekoliko godina izravnije prati s. Nadia Coppa, Vrhovna poglavarica, s. Bridget Pulickakunnel, Vrhovna savjetnica, i s. Manuela Nocco, Vrhovna ekonomica, imale su sastanak sa svim udrugama i volonterima koji na neki način surađuju i podržavaju Selo Nade već 18 godina.

Stotinu pedeset i šest ljudi iz cijele Italije prijavilo se na recepciji. Svi su došli radosni i zahvalni za iskustvo preobrazbe u Selu Nade, koje potiče duh svakog posjetitelja da ponovno otkrije dar osmijeha i ljubavi u licima djece sela koja ih pozdravljaju.

S. Rosaria Gargiulo, ASC, i p. Vincenzo Boselli, CPPS, stigli su za tu prigodu. Oboje su bili sanjari i osnivači ove ustanove, koja je započela iz priče o smrti i postala je instrument života mnogim ljudima. S njima je došao i p. Alessandro Manzo, CPPS, predsjednik Upravnog odbora Sela Nade.

Za Vrhovnu upravu Selo Nade je puni izraz duhovnosti Krvi Kristove, vazmenog otjstva, koje nas poučava kako je patnja izvor fizičkog i duhovnog preporoda, jer je plod Istinske Ljubavi.

Činjenica je da se rad ekspanzionalno proširio, zahvaljujući pomoći i uključivanju tolikog broja dobročinitelja koji su godinama postavljali i temelje jamstva njegove održivosti, svjedoči o tome kako selo ne pripada samo nama, to jest Klanjateljicama Tanzanije ili Družbe.

Pripada svima onima koji su uložili svoju energiju za održavanje ove oaze nade. Vođena takvim rezultatima i radošću i upornošću kojom su postignuti ovi rezultati, Uprava želi nastaviti ovaj proces jačanja dijaloga s različitim stvarnostima,

pružanja podrške i osiguranja opstanka Duha Svetoga u ljudima i u njihovim srcima.

Tako je u Vili Doria Pamphili u Rimu održan uspješan sastanak tijekom kojeg su govornici obradili različite teme i brojna svjedočenja o životu Sela. Svjedočanstva o iskustvima odanih posjetitelja Sela koji su s vremenom vidjeli rađanje i odrastanje djece čije su im priče, imena, želje i strahovi poznati.

A zatim je grupa tanzanijskih Klanjateljica, članica nove Regionalne uprave, zajedno sa sestrama zajednice Cesena, i s. Martha Kwimba iz novicijske zajednice, oduševila prisutne nekim pjesmama na swahiliju, u kojima su svi sudjelovali. Sveti ples popraćen je naviještanjem Božje Riječi i trenucima kreativne molitve koju je pripremila grupa Berit, a koju su prezentirali svećenici i seminaristi Misionara Predragocjene Krvi.

Na koncu, prezentacije sestre Mimme Scalera, ASC, p. Alessandra Manzija, CPPS, profesora i volontera Federica, pomogle su sudionicima vidjeti zdanje iz različitih perspektiva.

Dan je završio u duhu bratstva i radosti sa zahvalnim srcima i željom nastaviti zajednički hod, ponovno se susresti i zajedno tražiti načine kako pratiti Kristovu prisutnost u svijetu.

**s. Maria Grazia Boccamazzo, ASC**



## Misija u procesu

Potrebno je samo trepnuti očima da shvatite da je Selo Nade u Africi, gdje se nebo čini nižim i vrijeme prolazi sporije, bez užurbanosti na koju smo navikli, "komadić neba se odlomio". To također govori da se siromaštvo, koje se veže s bijedom, ne čini dramatičnim, jer se budućnost gradi na dječjim osmjesima.

Na našem jeziku, kao pomalo ekscentrični i rezervirani Zapadnjaci (osjećamo se iznad njih) nemamo poteškoću reći da, iako im nedostaju neka osnovna prava (zdravlje, obrazovanje, smještaj i hrana), teško razmišljamo o tome kako nam beba te Afrike, beznačajna za većinu svijeta, može nešto reći. Selo Nade je, s druge strane, samo po sebi jedno od onih geografskih i egzistencijalnih periferija koje se ne nalaze na kartama ili u bilješkama sociologije, već se nalaze između Svetoga pisma i stranica novina koje često površno pregledavamo.

Po mom skromnom mišljenju, upravo je na ovom mjestu ostvareno poslanje Crkve onih koji skidaju druge s križa. Prevladavajući sav formalizam, ova Crkva piše djelo "Uskrsno Evanđelje". Lica onih koji žive u Selu prijedlog su i istovremeno izazov anoreksičarima, onima koji boluju od bulimije i lijenčinama našeg društva globalizacije ravnodušnosti za prepisivanje Evanđelja prevladavanjem dostatnosti i površnosti kojom se trudimo biti i osjećati se kršćanima.

Župe, a ne manje i naše zajednice, često su parkirališta na kojima se traži zaštita u teškim vremenima. Kad bismo ih fotografirali, ne bismo imali poteškoća u pronalaženju ljudi koji su sami sa sobom i sjedeći udobno u publici diveći se dosadnim emisijama gdje se poučava o potrebama čovječanstva. Selo Nade traži da uklonimo čavle svih koji su još uvijek pribijeni na križevima trećeg tisućljeća. To od nas traži ne skretati u stranu nego dati dostojanstvo svakoj osobi koja je vrijedna Krvi Kristove. Nisu li prihvaćanje, obrazovanje i ozdravljenje možda načini kojima je Isus prvi uklonio čavao u povijesti, a prvi neimenovani jedan od Crkve sljedećeg dana, naznačili da i mi možemo pripadati ljudima koji uklanjaju čavle?

Selo Nade je zajednica svjedoka. To je Crkva koja se bori za ljude.

Ovo je djelo započelo bezuvjetnim predanjem muškarca i žene koji su svoj život posvetili Kristu i Crkvi u odgovoru na Gospodinov poziv. Taj nas

odgovor ponovo poziva da živimo pored našeg dragog bližnjega u zauzimanju za siromašne. Poziva nas da dopustimo biti voljeni od njih, a da ih ne iskorištavamo, da se zalažemo za gladne i žedne kako bismo uklonili čavle teških situacija, da budemo na strani onih koji nemaju pristup primarnim potrebama kao što su hrana, smještaj i obrazovanje.

Iz darovanih života sestre Rosarije i patra Vincenza, mnogi su se volonteri uključili u ovaj posao nade. Dotaknuti i izazvani, možda čak da toga nisu ni svjesni, stekli su naziv onih u Crkvi koji skidaju druge s križa, što ima svoj projekt u novoj evangelizaciji. Oni su dio Crkve koja se ne prodaje, ali traži dobro dizanjem glasa protiv svake vrste zlostavljanja i spremna je spustiti se na teren ne štedeći se.

Misija se nastavlja...



s. Mimma Scalera, ASC

## **Nova iskustva Franje i njegova oca**



Jedanaestogodišnji Franjo i njegov otac Augustin Sio, iz Grand Cess-a u Liberiji, nadali su se kirurškom zahvatu dječakovog stopala koje bi učinili doktori u Bolnici Shriners u St. Louisu. Ali, imali su nekoliko prepreka koje je trebalo riješiti.

Dakle, međunarodno putovanje od dva dana započelo je dvosatnim putovanjem od Grand Cess-a do Monroville. Uvečer 19. veljače, trojica putnika napustila su Monroville za Washington preko Bruxellesa. Prvo putovanje trajalo je 6 i pol sati. Čekanje na sljedeći let trajalo je 5 sati. Drugo putovanje je trajalo devet sati. Dobro je došlo noćenje i tuširanje i spavanje na pravom krevetu.

Naravno, za Franju i Augustina sve je bilo novo, prvo iskustvo. Nakon što su se ukrcali u zrakoplov, Southwest Airlines je obavio svoj uobičajeni dio u čast Franji na njegov rođendan. Morao je posjetiti pilotsku kabinu i sjesti na pilotovo mjesto za fotografiranje. Svi u zrakoplovu su mu pjevali "Sretan rođendan", a neki su mu čak dali i poklone.

Potom je uslijedio izlet u Rumu i mnogi drugi: rođendanska torta i čestitke za rođendan (rođendani se ne slave u Liberiji), Mardi Gras party, Bingo sa sestrama u Clementine Hallu, doživljaj snijega, vožnja golf kolicima, TV u njihovoj sobi i mogućnost gledanja filmova i nogometnih igara, nove hrane (oba su avanturisti i degustiraju većinu stvari), dobivanja zimskih kaputa i džempera itd. Imate ideju. Ili kako kažu u Liberiji: "Hoćeš li me stići?"

Prvo savjetovanje o operaciji u Bolnici Shriners bilo je 5. ožujka.

Siosi i s. Therese sigurno se osjećaju kao kod kuće i u Rumi su dobrodošli dok nastavljaju odmor od leta. S. Therese počela je Franju poučavati u izgovoru i čitanju.

Augustin je pomogao u čišćenju oraha i nekim radovima na otvorenom sada kad su temperature više (najniža temperatura u Liberiji je oko 20°C). Sestre i suradnici velikodušno su podijelili s njima toplu odjeću i druge stvari.

Otac i sin koristili su WhatsApp da bi nazvali suprugu i majku Mariju i Ishmela, sina i malog brata, u Grand Cess-u.

Upitan o njegovih prvih 10 dana boravka u Rumi, Franjo je rekao: "Volim ovo mjesto zbog sestara i ljudi koji ovdje rade".

Augustin je rekao: "Osjećam se ugodno jer nema srama. Sviđa mi se činjenica da je vrijeme točnije nego u Liberiji. Ljudi su ljubazni i tu je sloboda kretanja".

**s. Therese Wetta, ASC**



## **Preseljenje pet pripravnica Tanzanijki u kuću formacije za postulanticu u Chibumagwa**

“Radosno zahvaljujmo Bogu koji nas je milostivo pozvao da ispunimo svoju krsnu posvetu, obvezujući se na nasljedovanje Isusa Krista životom klanjanja koji nas potiče na apostolsko služenje.” (VŽ 1) A mi, vjernici Tanzanije, zahvaljujemo Bogu za dar zvanja pet postulantica:

- Witnes Vicent Manyilize
- Secilia Raymond Bayo
- Maria Emanuela Ng’eni
- Adventina Experius Barugumamu
- Justa Martini Bihazi



Dana 11. ožujka 2020., ovih pet djevojaka, pripravnica za redovnički život, spremne su nastaviti put produblivanja svog poziva u našoj Družbi. Bile su s nama pet godina radi završetka srednje škole. Nakon što su maturirale, odlučile su produbiti svoj život učenitva među Klanjateljicama.

Bilo je teško napustiti svoju okolinu i ljude na koje su navikle u Kući formacije u Manyoni. Prije odlaska, blagoslov su dobile od svoje odgojiteljice sestre Venose Joseph, od sestara zajednice u Manyoni, te riječi ohrabrenja Regionalne poglavarice sestre Lucine da nastave svoj put.

Djevojke su u Chibumagwu pratile Regionalna poglavarica, savjetnica s. Theresia Evarist i odgojiteljica postulantica s. Venosa Joseph. Zajednica Chibumagwa dočekala ih je s radošću. Kad su stigle, kuća se iznenada ispunila radošću i veseljem,

razbijajući tišinu tri godine odsutnosti postulantica. Zaista je Bog dobar i sve se događa u svoje vrijeme!

Po dolasku, uslijedio je obred dobrodošlice: Regionalna poglavarica, s. Theresia Evarist (savjetnica i odgojiteljica), postulantica, s. Francisca Thomas (poglavarica zajednice) i s. Immakulata Michael, u procesiji su stigle do male crkve zajednice.

Tada je s. Lucina predvodila kratku molitvu tijekom koje je postulantica povjerila njihovoj odgojiteljici. Poželjela im je dobar put formacije i vjernost molitvi u kojoj mogu pronaći odgovor na svom formativnom putu. Odgojiteljica pripravnica s. Venosa Joseph predala je osobnu dokumentaciju pripravnica njihovoj novoj odgojiteljici sestri Vaileth Adriano, kojoj je s. Lucina zahvalila za spremnost prihvaćanja službe.

Kao što možete vidjeti na fotografijama, djevojke su sretno, spremne posvetiti se ovoj fazi svog života u životu predanja Gospodinu Isusu, koji je dao svoju Krv za naše spasenje. Povjeravamo ih svetoj Mariji De Mattias i svetom Gašparu Del Bufalo, kako bi njihovim zagovorom primile milosti potrebne za napredak na putu vjere, upoznajući i zaljubljujući se u Isusa, da bi se darovale čovječanstvu. Neka ih Bog blagoslovi i vodi.



**s. Lucina Johanness, ASC**

## **Seminar o dokumentu za Amazoniju**



Seminar o nekim dokumentima o Amazoniji održan je 22. - 23. veljače 2020. u regionalnoj kući u Manausu, u sobi posvećenoj sestri Vivian Miller. Organizirale su ga odgojiteljice u novicijatu i aspiranturi. Novakinje prve godine Benedita Pinto i Joice Duarte, obje iz biskupije Xingu - Para, i novakinje druge godine Maria Neurice Oliveira, iz biskupije Coari - Amazonija, i Jandervania dos Santos i aspirantica Elizandra Pereira, obje iz nadbiskupije Santarém (Para ), sudjelovale su na seminaru.

Svrha seminara bila je razmotriti i proučiti povijest Crkve u Amazoniji, Crkve koja je utjelovljena u ovoj stvarnosti „koja je oduvijek bila s onima koji pate, najviše zastupljena po autohtonom stanovništvu, koje živi uz rijeku, quilombos (zajednice odbjeglih robova nastale tijekom kolonijalnih vremena), ekstraktori lateksa i migranti s periferije.

U gradskim središtima Crkva djeluje potičući zajednice da poštuju povijest i religioznost.”

Oduvijek se borila za život, herojski, pa čak i mučeništvom, koja su vidljiva u događajima, odnosima i svjedočenju misionara koji su proročki navijestili Evanđelje na krvlju natopljenom zemlji Amazonije.

Seminar je uključivao aspekte rasprave i misionarsko svjedočanstvo koje su ispričale sestre Klanjateljice Krvi Kristove. Dijeljenje života i poslanja obogatilo je prezentacije. Bilo je to vrijeme zahvalnosti, sjećanja i angažmana za ASC misiju, također prisutnu ovdje, u stvarnosti Amazonije.

**s. Clara Albuquerque, ASC**





## **Dan molitve za ASC pridružene u Wrocławu**



15. veljače 2020., u Župi svetog Alberta Velikog u Wrocławu održan je Dan molitve za ASC pridružene koji rade u Wrocławu i okolnim župama.

Za ovu prigodu sam pripremila predavanje o Predragocjenoj Krvi Kristovoj. Razmišljanje sam započela scenom iz filma Muka Kristova u kojem Majka Božja skuplja Krv svoga Sina Isusa nakon okrutnog bičevanja. Učinila je to s velikom ljubavlju i poštovanjem kako se Krv Isusova ne bi gazila ili oskvrnula i kako ne bi bila izgubljena nijedna kap Božanske Krvi. Marija se pokazala kao prva Klanjateljica Krvi Kristove.

Stoljećima su otajstvo Predragocjene Krvi Kristove proučavali mnogi sveti otkrivajući sve dublje i dublje značenje žrtve koju je Isus podnio na križu kao Vazmeno Janje. Rekla sam da danas meditiramo tajne Krvi Kristove kroz prizmu Euharistije i križa. Na Posljednoj Večeri i na Golgoti Krist je dao svoju Krv za oprostjenje naših grijeha.

Kada govorimo o Krvi Kristovoj, govorimo o cijeloj Kristovoj osobi koja nas je otkupila svojom Krvlju. Simbol Krvi Kristove označava život i žrtvu. Krv koja teče iz Isusova probodenog srca izvor je otkupljenja i dar novog života.

Vjernik uči od Isusa prepoznati i cijeniti dostojanstvo svake osobe,

meditirajući o Predragocjenoj Krvi Isusovoj, znaku njegove ljubavi koju je prolio za narod. Krv Kristova nas poziva! Tijekom svake mise, s vjerom prilazimo oltaru Isusove otkupiteljske žrtve te primamo i klanjamo se Predragocjenoj Krvi nevinog Jaganjca koju je prolio za naše spasenje.

Nakon predavanja uslijedilo je klanjanje Tijelu i Krvi Isusovoj tijekom kojeg smo molili krunicu Krvi Kristove za potrebe Crkve i svijeta. Vrhunac dana bila je Euharistija koja se slavila u znak zahvalnosti za ljubav i milosti primljene od Uskrslog Gospodina. Nakon svete pričesti svi ASC pridruženi obnovili su Posvetu Predragocjenoj Krvi Kristovoj.

Nakon mise, sudionici liturgije proveli su vrijeme dijeleći bratski agape. Oci Franjevci i ASC pridruženi ove župe bili su domaćini ovog sretnog događaja. Nakon obroka nastavili smo s upoznavanjem skupina koje dolaze iz okolice Wrocława, a također smo podijelili neke aktualne informacije. ASC pridruženi su svjedočili o svojim životnim iskustvima duhovnosti Krvi Kristove. Na kraju su sudionici molili Krunicu Božanskog milosrđa.

**s. Bernadetta Pajdzik, ASC**



## Nitko nije ilegalan!



Pod sloganom Nitko nije ilegalan, sretna sam što pišem nekoliko redaka o svom iskustvu s migrantima i izbjeglicama u Španjolskoj i tako budem glas za osobe koje ga nemaju. Tiha akcija održana je 23. studenoga u organizaciji [colectivonoviolenca.org](http://colectivonoviolenca.org). Sastojala se od toga da smo mirno stajali 30 minuta, a zatim marširali i protestirali 30 minuta između podneva i ponoći toga dana na vratima CIE (Identifikacijski i deportacijski centar) u Madridu, noseći natpise u kojima se tražilo zatvaranje CIE.

"Nenasilje je najveća snaga čovjeku dostupna. To je najefikasnije oružje uništenja koje je ljudska osoba ikad zamislila." (Gandhi)

"I dalje će dolaziti i dalje umirati, ali ne postoji zid koji obuzdava snove." (Rosa Montero)

To su bili neki od slogana koje smo koristili kao oružje.

Sedamdeset posto ljudi smještenih u CIE ušlo je ilegalno u Španjolsku. Pet posto je tamo zbog raznih zločina. Neki su počinili zločine, ali većina ih je zato što nemaju osobne dokumente i to je jedini zločin koji im se stavlja na teret. Sedamdeset i sedam posto provede u prosjeku 30 dana u CIE-u, a ako su pušteni (maksimalni broj dana koji ostanu je 60), to podrazumijeva besplatnu patnju. Zašto? Jer kad se otpuste, ne dobivaju nikakvo rješenje. Ostavljeni su na ulicama. Osuđujemo manjkavost struktura. Maloljetnici su zatočeni (što je nezakonito jer moraju biti primljeni u centre za zaštitu djece). Posebno ranjive osobe sa zdravstvenim problemima nisu identificirane. Postoje zapreke u zahtjevima za zaštitom, prepreke pristupu nevladinim centrima. Zatvorenik ne poznaje svoja prava.

Doseljenici se suočavaju s teškim i okrutnim putovanjima, tijekom kojih mnogi gube život i

doslovno se bacaju u more, bilo da znaju plivati ili ne, kako bi došli do mjesta na kojem mogu dostojanstveno živjeti.

Nakon sve ove patnje dodaju se još patnje u zemljama u koje stižu jer nisu prihvaćeni. Prezreni su i nađu se u očajnim uvjetima i zatvoreni! Prema podacima Međunarodne organizacije za migracije, ove godine u Sredozemnom moru poginula je 1041 osoba.

A zašto napuštaju svoje zemlje? Razlog je nedostatak mogućnosti: nezaposlenost, siromaštvo, nasilje, oružani sukobi, glad, klimatske promjene, pljačka njihovih prirodnih resursa od strane multinacionalnih zemalja sa sjevera (Europa, Sjedinjene Države, Kina), održavanje diktatorskih režima koji se obogaćuju ugnjetavanjem naroda, napadi na okoliš od strane multinacionalnih organizacija zaštićenih zakonima istih diktatorskih režima, oduzimanje zemlje itd. Sve ih prisiljava da napuste svoje domove: "Mi krademo njihovu budućnost."



Iz tog razloga, naša nenasilna akcija je osuda kroz zaglušujuću tišinu i stalnu prisutnost (od podneva do ponoći). Kao članovi međunarodne grupe VIVAT koja se pridružuje ostalim članovima skupštine, bili smo u mogućnosti predstaviti slučaj UPR (Universal Periodic Review - Opći periodički prikaz) u Ženevskom centru za kršenje ljudskih prava migranata.

Bila je to prilika da odgovorim na vapaj siromaha i da budem solidarna s patnjom čovječanstva.

**s. Teresa Martinez Montiel, ASC**

**STATISTIKA ASC PO DRŽAVAMA**  
ažurirana 31. prosinca 2019.

DRŽAVE 26	DOŽ. ZAVJETI	PRIVR. ZAVJETI	novakinje	postulantice	prijelaz u druge družbe	u ekskla- ustraciji	napustile Družbu	umrle	zajednice
Albanija	04	00	00	00	00	00	00	00	02
Argentina	07	00	00	00	00	00	00	00	03
Australija	10	00	00	00	00	00	00	00	02
Bjelorusija	03	00	00	00	00	00	00	00	01
Bolivija	07	01	01	00	00	00	01	00	03
BiH	40	01	00	00	00	00	00	00	09
Brazil	48	00	04	00	00	00	00	01	11
Koreja	12	02	03	00	00	00	00	00	02
Hrvatska	109	01	00	02	00	00	01	00	19
Filipini	08	00	00	00	00	00	00	00	03
Njemačka	13+	00	00	00	00	00	00	02	3*
Guatemala	01	00	00	00	00	00	00	00	00
Guinea B.	07	05	02	02	00	00	00	00	03
Indija	61	11	04	07	00	00	00	00	16
Italija	437+	01	00	02	00	00	00	23	65**
Liechtenstein	14	00	00	00	00	00	00	01	01
Mozambik	03	00	00	00	00	00	00	00	01
Perú	04	00	00	00	00	00	00	00	01
Poljska	58	01	00	01	00	00	01	02	08
Rusija	03	00	00	00	00	00	00	00	01
Španjolska	07	00	00	00	00	00	00	00	02
Švicarska	03	00	00	00	00	00	00	02	01
SAD	165	03	01	00	00	00	00	06	20
Tanzanija	61	19	04	00	00	00	00	00	10
Vijetnam	05	00	00	00	00	00	00	00	01
Liberija	02	00	00	00	00	00	00	00	01
<b>UKUPNO</b>	<b>1.092</b>	<b>45</b>	<b>19</b>	<b>14</b>	<b>00</b>	<b>00</b>	<b>3</b>	<b>37</b>	<b>188</b>

N.B. na mjestima gdje se nalazi znak +, radi se o ukupnom broju zajednica ili sestara iz različitih regija

\*pribrojena je generalna kuća i kuća koja pripada drugim regijama na području Italije

**UKUPNO**

doživotno zavjetovanih	1.092
privremeno zavjetovanih	45
sestara ASC	1.137
novakinja	19
postulantica	14
prijelaz u druge družbe	0
u eksklaustraciji	0
napustile Družbu	3
umrlih	37
zajednica	188

STATISTIKA ASC PO REGIJAMA  
AŽURIRANA 31. PROSINCA 2019.

REGIJE	DOŽ. ZAVJETI	PRIVR. ZAVJETI	novakinje	postulantice	prešle u druge družbe	u ekskla- ustraciji	napustile	umrle	zajednice
Brazil	52	00	04	00	00	00	00	01	12
Indija	69	11	04	07	00	00	00	00	17
Italija	447	06	02	04	00	0	0	23	76**
Schaan	27	00	00	00	00	00	00	05	03
SAD	195	06	05	00	00	00	01	06	26
Tanzanija	69	19	04	00	00	00	00	00	12
Poljska	69	01	00	01	00	00	01	02	11
Zagreb	164	02	00	02	00	00	01	00	31
<b>UKUPNO</b>	<b>1.092</b>	<b>45</b>	<b>19</b>	<b>14</b>	<b>00</b>	<b>00</b>	<b>03</b>	<b>37</b>	<b>188</b>

N.B \*\* s generalnom kućom i novicijatom Družbe

UKUPNO

doživotno zavjetovanih	1.092
privremeno zavjetovanih	45
sestara ASC	1.137
novakinja	19
postulantica	14
prijelaz u druge družbe	0
u eksklustrukciji	0
napustile Družbu	3
umrlih	37
zajednica	188

2019. – POVEĆANJE I SMANJEME BROJA SESTARA:  
POLOŽILE ZAVJETE - NAPUSTILE DRUŽBU ili UMRLE

	položile privremene zavjete	napustile Družbu privremeno zavjetovane	položile doživotne zavjete	napustile Družbu doživotno zavjetovane	prešle u druge družbe	umrle
Albanija	00	00	00	00	00	00
Argentina	00	00	00	00	00	00
Australija	00	00	00	00	00	00
Bjelorusija	00	00	00	00	00	00
Bolivija	00	00	00	01	00	00
BiH	00	00	00	00	00	00
Brazil	00	00	00	00	00	01
Koreja	01	00	02	00	00	00
Hrvatska	02	00	00	01	00	00
Filipini	00	00	00	00	00	00
Njemačka	00	00	00	00	00	02
Guatemala	00	00	00	00	00	00
Guinea B.	00	00	01	00	00	00
Indija	00	00	00	00	00	00
Italija	00	00	00	00	00	23
Liechtenstein	00	00	00	00	00	01
Mozambik	00	00	00	00	00	00
Perú	00	00	00	00	00	00
Poljska	00	00	00	01	00	02
Rusija	00	00	00	00	00	00
Španjolska	00	00	00	00	00	00
Švicarska	00	00	00	00	00	02
SAD	01	00	00	00	00	06
Tanzanija	04	00	00	00	00	00
Vijetnam	00	00	00	00	00	00
Liberija	00	00	00	00	00	00
UKUPNO	08	00	03	03	00	37

povećanje		smanjenje	
privremeno zavjetovane	08	privremeno zavjetovane	00
doživotno zavjetovane	03	doživotno zavjetovane	03
		umrle	37
		prešle u druge družbe	00



**27. travnja - 5. svibnja:** s. Nadia i s. Matija sudjeluju na Izbornom saboru Regije Zagreb

*Datumi navedeni u kalendaru, mogu se mijenjati zbog posljedica odredbi, koje pojedina Vlada odredi radi sprječavanja i kontrole infekcije koronavirusom.*

**Regionalni sabori**  
**1.-3. svibnja 2020.**  
**Regija Zagreb**



**Rođendani: proslavimo život**

<u>30</u>	<b>s. Lourdu Sagaya Selvi</b>	03. 04. 1990.	Indija
<u>40</u>	<b>s. Florida Evaristi Malenda</b>	17. 04. 1980.	Tanzanija
<u>60</u>	<b>s. Emanuela (Ivusa)Skarica</b>	13. 04. 1960.	Zagreb
<u>70</u>	<b>s. Veronika (Mara) Rados</b>	04. 04. 1950.	Zagreb
	<b>s. Cosimina Resta</b>	28. 04. 1950.	Italija
<u>90</u>	<b>s. Tarcisia Roths</b>	11. 04. 1930.	SAD
	<b>s. Ursula Schones</b>	19. 04. 1930.	SAD
<u>100</u>	<b>s. Rosina Gentile</b>	22. 04. 1920.	Italija



**Međunarodno Glasilo**  
*Klanjateljice Krvi Kristove*

*„Na tvoju riječ...“*

**Međunarodno glasilo**  
**Klanjateljice Krvi Kristove**  
**Vrhovna uprava**  
Via Maria De Mattias 10, I - 00183 Roma

**Godina XXII. - br. 4, travanj 2020.**

*Uredništvo:*  
**Maria Grazia Boccamazzo, ASC**  
**Debora Brunetti**

*Prijevod*  
**s. Klementina Barbić - hrvatski**  
**s. Betty Adams - engleski**  
**s. Martina Marco - kiswahili**  
**s. Bozena Hulisz - poljski**  
**s. Clara Albuquerque - portugalski**  
**s. Miriam Ortiz - španjolski**  
**s. Johanna Rubin - njemački**



**Preselile su u kuću Očevu**

02. 03. 2020. **s. Giuseppina Bruno**

Italija

10. 03. 2020. **s. Bernice Taylor**

SAD